

CROL

LAIA ESTRUCH

Català

GIRA TOT GIRA

CICLE COMISSARIAT PER MARC NAVARRO

20.9.2019 - 8.12.2019

Laia Estruch entén la veu com una extensió del cos dotada de sentit espacial, amb voluntat d'acció i plena capacitat discursiva. En la veu es manifesta un ampli registre de qüestions que apellen al llenguatge, al gènere o a les estructures socials; la veu pot assenyalar vincles i fissures, i el privilegi que implica fer-ne una exposició pública sovint ens condueix a la pregunta: qui té veu? Qui té capacitat d'articular un pensament i de disseminar-lo? No podem obviar que alçar la veu és reclamar l'escolta, i que parar l'orella és també una forma d'acció i de prendre partit.

Crol és un projecte fluid que proposa un diàleg entre dos equipaments veïns, però diferenciats pel que fa als usos: l'un, l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró, i l'altre, la piscina de salts de les Piscines Municipals de Montjuïc. El projecte es presenta com una dissolució del límit entre aquests espais, i des d'aquesta desfeta qüestiona la validesa d'alguns paradigmes que regeixen l'un i l'altre. D'una banda, l'espai moll, obert i inestable de la piscina, i de l'altra, l'espai sec, ferm i clausurat de l'Espai 13. Aquesta oposició queda reflectida en alguns binomis que Laia Estruch aborda des de la seva pràctica, com la clàssica distinció entre cos i veu o, en el cas concret de *Crol*, entre la hidrofília i la hidrofòbia.

Astrida Neimanis proposa la noció d'*embodied hydrocommons* per definir la relació interdependent entre cossos, un vincle que es manifesta en la seva condició permeable i en el fet que el cos, per funcionar correctament, depèn de la circulació de líquids. Aquesta idea no només descriu una profunda i inevitable connexió entre organismes —un espai comú—, sinó que alhora també desestima la noció occidental i ocularcentrista que entén els cossos com entitats separades. Segons

Neimanis, l'aigua s'encarregaria des de temps immemorials d'entrellaçar-los sigillosament.

A la piscina, Laia Estruch hi identifica un biòtop experimental, en el qual l'addició i l'extracció de substàncies orgàniques i químiques acullen formes de vida i eviten que altres hi proliferin. Un espai en què es desencadenen una sèrie de processos ocults a la nostra visió, com per exemple l'oxidació d'agents patògens i altres organismes de caràcter infecciosos. No en va, el sorgiment de la piscina moderna i la seva popularització van lligats al triomf dels preceptes higienistes i a l'optimització del tractament d'aigües, a les tecnologies que en permeten la filtració i a la implantació de la cloració com a mètode preventiu. La piscina s'integra en un conjunt d'estructures destinades a l'emmagatzemament, la redistribució i l'avitualment d'aigua. Construccions que possibiliten una gestió estratègica d'un recurs bàsic i que esdevenen objecte d'interlocució en la producció recent de l'artista.

Però a la piscina també s'hi localitzen un seguit de tècniques dissenyades per fer transitable l'aigua. Segons Laia Estruch, el desenvolupament de la natació és producte d'una voluntat de dominar un medi aliè i, alhora, del desig de traspasar un límit geogràfic. La flotació, la més bàsica d'aquestes tècniques, anuncia l'instant previ a la immersió o el moment posterior a l'emergència. Un estat intermedi en el qual els cossos es mantenen en suspensió, exactament en el punt de convergència del gas i de l'aigua. El tel que dibuixa el límit entre dins i fora és una agregació de matèria de consistències i dureses disperses, una amalgama que estableix la demarcació entre el que és audible i el que és inaudible. *Crol* parteix d'una investigació sobre l'aigua com a element conductor de la veu i sondeja

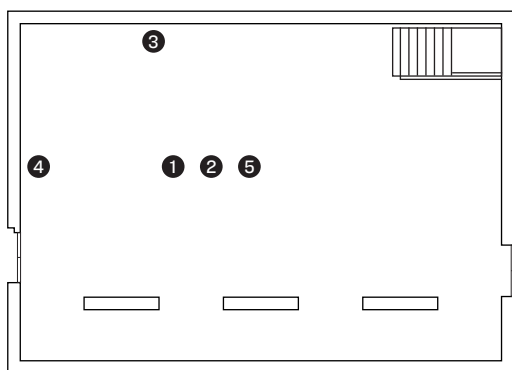
la piscina com un vast arxiu que conté narracions, memòria material i silencis.

En el context de la sala d'exposicions, una sèrie d'elements inflables i metàl·lics remetent a sistemes d'ancoratge i subjecció. Aquestes estructures es comporten com un circuit que modifica la trajectòria corporal, designa un recorregut i defineix l'estructura interna de la *performance*. Laia Estruch ha explorat de manera constant aquest territori de fricció entre cos i estructura, un límit —tou o dur— que excedeix la condició escenogràfica i esdevé part activa: un agent col·laborador que incideix en la forma i en el contingut, que dicta l'acció i acompanya la paraula. A *Crol* aquest «límit» presenta una configuració modular que adopta diferents disposicions, cosa que permet variacions en la llargada, l'ordre i la disposició. D'aquesta manera, la narració que estableixen els inflables suggereix múltiples versions a partir d'unes mateixes melodies, motius i exercicis vocals. De nou, la veu i el cant actuen com a fenomen vertebrador i ens permeten establir una relació entre els

diversos elements que configuren la proposta. Partint d'una recerca centrada en tradicions orals vinculades a l'aigua, Estruch recorre a gravacions subaquàtiques i a la improvisació per definir l'imaginari sonor de *Crol*, en el qual l'estil fragmentari i abstracte anuncia un gust pel llenguatge que es deté en la morfologia de la paraula, en la seva plasticitat i mal·leabilitat.

El projecte posa un èmfasi especial en la revisió d'unes instal·lacions que, tot i tenir una rica història i tradició, van adquirir la seva forma actual l'any 1992, arran dels Jocs Olímpics de Barcelona. El cas concret d'aquestes piscines, el seu caràcter simbòlic, la seva arquitectura, la transformació urbanística en la qual s'inscriuen i els seus usos actuals són recordatoris de la profunda vinculació de la muntanya de Montjuïc amb l'aigua, i alhora introdueixen una idea de piscina tan antiga com la seva invenció: com un nucli de representació de la vida urbana que repara la il·lusió d'una vida conjunta i democràtica.

Marc Navarro Fornós

- ① *Crol. Cadena (22 baules)*. Inflable estanc, 2019
- ② *Crol. Anunci*. Inflable estanc, 2019
- ③ *Crol. Barana I*. Ferro esmaltat, 2019
- ④ *Crol. Barana II*. Ferro esmaltat, 2019
- ⑤ *Crol. Àudio*. Pista d'àudio multicanal, 17 minuts, 2019.
L'àudio de l'exposició s'activa a les hores en punt i a dos quarts.

Programa de performance:

Crol (moll), Piscines Municipals de Montjuïc, 30.9.2019, a les 18.30 h

Crol (sec), Espai 13, 28.11.2019, a les 19.00 h

CRÈDITS: Producció musical i disseny de so: Aleix Clavera. **Gravacions subaquàtiques:** Xavi Llores. **Disseny de les matrícules:** Sergio Ibañez / **AGRAÏMENTS:** Piscines Municipals de Montjuïc, Piscines Bernat Picornell, David Paredes, Victòria Mata, Luis Bezeta, Josep Aymerich, Júlia Mata i Marina Baixas.

#Espai13Gira

Fundació Joan Miró

* *J. Miró* Barcelona

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038
T +34 934 439 470
info@fmirobcn.org

Amb la col·laboració de:

B Sabadell
Fundació

www.fmirobcn.org

